

СОЦІАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Глинчак М.В.

студент,

Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка

АСПЕКТ РОЗУМІННЯ СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ В НІМЕЧЧИНІ

Дана тема є актуальною оскільки розриває німецький погляд соціальної педагогіки, показуючи досвід роботи німецьких соціальних педагогів, даючи нам приклад для наслідування і внесення певних змін у свою систему соціальної сфери діяльності нашої держави.

Становлення соціальної сфери а саме соціального працівника в Німеччині відбулося в ХХ столітті, це була суцільно жіноча професія тобто соціальними працівниками суто жінки а не чоловіки [3, с. 57–58].

До середини ХХ століття в Німеччині значно набувало поширення англо – американські методи ведення соціальної роботи, сьогодні вони вважаються класичними методами соціальної діяльності. Поступово обсяг і тематика соціально – педагогічних досліджень значно розширювалося з урахуванням національної специфіки. Сам термін « соціальний працівник » в Німеччині зафіксований в 1959 році як юридичне визначення професії [3, с. 58].

Соціальний педагог в Німеччині – це фахівець, зайнятий у сфері соціальної роботи або виховної діяльності

Педагогічна практика являє собою цілісний процес, який створює баланс між: професійний (теорії і концепції, що відбиває практик – «голова»); особисте (через одну особу, позитивний настрій, побудова особистих відносин, але зберігаючи привітність через «серце»); практичні (використовуючи певні методи і творча діяльність – в «руках»);

«Соціальна педагогіка є теорія всього особистого, соціального і морального виховання в даному суспільстві, в тому числі опис того, що сталося на практиці». Карл Магера (1810–1858), німецький «батько-засновник» соціальної педагогіки [1, с. 62].

В основі німецької соціальної педагогіки лежить: гуманістична цінність бази, наприклад: повага, довіра, вдячність, безумовна; фундаментальні концепції дітей як рівних людських істот, з багатою і незвичайною потенціал, як грамотні,

розумні і активні речовини; міждисциплінарні теорії поєднуючи поняття і моделі соціології, психології, освіти, медичних наук і соціальної роботи;

Цілі німецької соціальної педагогіки: Холістична освіта – освіта керівника (когнітивні знання), серце (емоційний і духовного навчання), і руки (практичні та фізичні навички); цілісного благополуччя – зміцнення сприяє підтримці здоров'я факторів; щоб дати дітям можливість вирости самостійно відповідальні особи, які беруть відповідальність за їх суспільстві; для просування благополуччя людини і запобігання або пом'якшення соціальних проблем;

Що таке соціальна педагогіка в розумінні німецьких фахівців?

Соціальна педагогіка є академічна дисципліна, яка залучає на основних теорій з різних суміжних дисципліни, такі, як освіта, соціології, психології та філософії. Соціальна педагогіка практика пов'язане з навчанням людських істот, благополуччя і включення в життя суспільства.

Термін педагогіка походить від грецького *Pais* (дитини) і *agein* (вести, виховувати).

У концепції, соціальна педагогіка заснована на гуманістичних цінностей і образ дітей в якості активного агенти і компетентні, винахідливі люди. Кемерон (2005) перекладається, як педагогіка «Освіта в найширшому сенсі», цілісний підхід до дитячої експериментального навчання з головою, серце, і руки. Зокрема, в контексті житловому догляду за дитиною термінам соціальної педагогіки та педагогіка часто використовуються як синоніми. Корнбек (2007) ілюструє тісний взаємозв'язок двох умови по описуючи соціальна педагогіка як надання соціального забезпечення, заснованої на принципах педагогічної [2, с. 134].

Як соціальна педагогіка виникла:

Варто відзначити, що Соціальна педагогіка виникла в цілях задоволення культурно-специфічні соціальні проблем з допомогою освітніх засобів і як кожна культура виявляє їх власні унікальні проблеми, рішення соціальних проблем сильно залежить від контексту. В результаті, існує немає загальноприйнятого визначення соціальної педагогіки – її сенс для конкретного контексту, культури і час. У цьому сенсі ми можемо говорити про соціальної педагогіки як соціально обумовлені.

Відповідно, Соціальна педагогіка – «це функція суспільства» (Мінор Хауер 1964). Це означає, що він описується дане суспільство думає про виховання дітей, про відносини між особистості і суспільства, і як вона підтримує знедолених або маргіналізованих членів суспільства. Протягом всієї історії різних культур розробили різні смисли соціального педагогіка [1, с. 62–63].

Головною метою соціальної педагогіки в Німеччині – це бачення в кожній особистості, діамант – тобто діамантова модель

Діамантова модель символізує один з найфундаментальніших, що лежать в основі принципів соціальної педагогіки – це є діамант всередині всіх нас. Як людські істоти ми всі цінні і мають багате розмаїття знань, навичок і умінь. Не всі алмази поліровані і блискучі, але можуть завдяки потенціалу бути. Аналогічно, кожна людина має потенціал, щоб виділятися і соціальні педагоги підтримують їх у цьому. Отже, Соціальна педагогіка має чотири основні цілі, які тісно пов'язані між собою: благополуччя і щастя, цілісне утворення, відносини, і можливості [2, с. 145–146].

За діамантовою моделлю яка сама складається з таких частин:

- Благополуччя і щастя:

Головною метою всіх соціально-педагогічної практиці є забезпечення добробуту і щастя, не на короткострокові потреби-орієнтованій основі, але стійкі, на основі правозахисного підходу.

- Цілісність навчання:

Процес навчання – є приємним очікуванням, на думку німецького філософа Слотердайка, у цьому сенсі, цілісне навчання є дзеркало – метою благополуччя і щастя, воно повинно розглядатися як вклад, або підвищення, наше благополуччя. Навчання – це більше, ніж те, що відбувається в школі, це цілісний процес реалізації власного потенціалу для навчання і зростання, які можуть мати місце в кожному ситуація, яка надає можливість навчання [2, с. 133].

- Стосунки і відносини:

Педагогічні відносини повинні бути особистими відносини між людьми – соціальних педагогів використовувати свої особистісні і бути справжніми у відносинах, яка не збігається обміну особистих питань. Тому педагогічний взаємозв'язок професійного і особистісного одночасно, що вимагає від соціального педагога щоб бути постійно світло відбиваючі [4, с. 61].

- Розширення прав і можливостей:

Поряд відносинах, прав і можливостей має вирішальне значення для того, щоб гарантувати, що ми отримуємо відчуття контролю протягом нашого життя, відчувають себе залученими до рішення, що зачіпають нас, і здатні розібратися у нашій власній Всесвіту. Соціальна педагогіка тому про підтримку можливостей людей, їх незалежності, а також взаємозалежність.

- Позитивний Досвід:

В цілях реалізації цих основних цілей, соціальної педагогіки повинна бути про надання позитивних вражень. Коли людина відчуває щось позитивне – те, що робить нас щасливими, то ми маємо досягнута [4, с. 59].

Як навчальна дисципліна, соціальна педагогіка використовує відповідних досліджень, теорій і концепцій з інших наук, таких як соціологія, психологія, або філософія освіти для забезпечення глобальної точки зору

Аналогічним чином, інші фахівці, можливо, вселяють у нас свої ідеї з розробкою конкретних областях алмазну модель. Далі всі чотири спрямовані вказати на той факт, що соціальна педагогіка: це процес благополуччя і щастя, цілісного навчання, взаємовідносин, прав та можливостей – все це продукт, який, досягнувши його, можна забути. Ось чому важливо сприймати їх як основоположні права людини, що ми всі постійно потрібно працювати, якщо ми хочемо переконатися, що нічий права порушуються або ігноруються. Завжди є щось більше, що може бути зроблено для підвищення якості в кожному з напрямків Алмаз, як це лежить в людській природі, щоб постійно розвиватися.

Список використаних джерел:

1. Dulai, N. (2014). Social Pedagogy – When the Penny Drops. *International Journal of Social Pedagogy*, 3 (1), 62–63.

2. Cameron, C. (2004). Social pedagogy and care : Danish and German practice in young people's residential care. *Journal of Social Work*, 4 (2), 133–151.

3. Кубінський С.О. Історія соціальної роботи в зарубіжних країнах: в схемах і таблицях // С.О. Кубінський. – К. : – ДАКККіМ, 2010. – 124 с.

4. Hämmäläinen, J. (2003). The Concept of Social Pedagogy in the Field of Social Work. *Journal of Social Work*, 3 (1), 69–80.

Сойнова Н.І.

*викладач вищої категорії, старший викладач,
ВКНЗ «Коростишівський педагогічний коледж
імені І.Я. Франка»*

РОБОТА СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї ВІДНОСНО ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ

За Законом України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю», соціальна профілактика є одним із видів соціальної роботи, що спрямована на попередження аморальної, протиправної поведінки дітей та молоді, виявлення будь-якого негативного впливу на життя і здоров'я дітей та запобігання такому впливу [2; 8].

Особливості здійснення роботи щодо запобігання та протидії насильства в сім'ї в Україні, пов'язані з:

- існування гендерних стереотипів у нашому суспільстві;
- таємницею особистого життя;
- недоторканістю житла;
- необхідністю зміни моделі виховання дітей, які закріплювались роками.

Соціальна профілактика насильства в сім'ї може бути первинною, вторинною і третинною.

Первинна профілактика насильства носить інформаційний характер, оскільки спрямована на формування в особистості неприйняття та категоричну відмову від маніпуляцій. Її завданням є:

- вдосконалення конструктивних стратегій поведінки, життєвих умінь і навичок, які молода людина вже має, але не знає, як їх застосувати у незнайомій ситуації, що може призвести до насильства; навчання розпізнавати такі ситуації і керувати ними;
- збільшення потенціалу особистісних ресурсів (розвиток внутрішнього контролю поведінки, формування правосвідомості);
- робота щодо подолання гендерних стереотипів [1].

Змістом первинної соціальної профілактики насильства в сім'ї, на основі викладеного, повинно бути:

- надання інформації про насильство в сім'ї;
- вивчення правових норм стосовно поведінки в реальних життєвих ситуаціях, які можуть призвести до насильства;
- показ зразків застосування життєвих умінь і навичок щодо спілкування, знайомства, відпочинку, вибору життєвого шляху, розподілу сімейних обов'язків.

Методами первинної соціальної профілактики є: інформування, приклад, переконання, навіювання, робота в громаді [3].